

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София Ир. Д. Г.
като разгледа докладваното от Маргаритка Шербанова Наказателно дело за възобновяване № 20221000600029 по описа за 2022 година

Производството пред Софийски апелативен съд е по реда на чл.420, ал.1, вр. чл.422, ал.1, т.5 НПК.

Образувано е по искане на Главния прокурор на Република България за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 18/2021 г. на Окръжен съд – Перник.

Изложеното в депозираното искане материализира касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.3 от НПК, които са и основания за възобновяване на наказателното производство по чл.422, ал.1, т.5 от НК.

В обстоятелствената част на искането Главният прокурор твърди, че макар престъплението по чл.343б, ал.3 от НК да е формално, на просто извършване и за съставомерността му да не е необходимо настъпване на престъпен резултат, от страна на законодателя е въведена двустепенна забрана, както за употребата на наркотични вещества, така и да не се управлява МПС, независимо дали водачът е бил обективно повлиян от тяхната употреба, като сочи в тази връзка и съдебна практика.

Твърди се и, че с постановената от Пернишки районен съд присъда № 260007 от 05.10.2020 г. по НОХД № 638/2020 г., на подсъдимия К. Б. Т., за извършено от него престъпление по чл.343б, ал.3, вр.чл.54, ал.1 от НК – управление на МПС - л.а.“БМВ Х5“, с

рег. № *****, след употреба на наркотично вещество - кокаин, установено с химикотоксикологична експертиза рег. № И- 1250/06.02.2020 г., му е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от 1 /една/ година и 3/три/ месеца, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване, както и глоба в размер на 600 лв. Наложено му е било и наказание по чл.343г от НК - лишаване от право да управлява МПС за срок от 1/една/ година и 3/три/ месеца.

С решение № 73 от 01.11.2021 г. по ВНОХД № 18/2021 г., Окръжен съд — Перник е изменил първоинстанционната присъда, като е намалил срока на наложените на подсъдимия Т. наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“ на 4 /четири/ месеца, прилагайки разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК.

С прилагането на разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК, въззивният съд бил допуснал съществено нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал.2, пр.1, вр.ал.1, т.1 от НПК, тъй като при индивидуализация на наказанието на подсъдимия Т., не била взета предвид личността на дееца, която видно от материалите по делото се отличавала с висока степен на обществена опасност. В подкрепа на това твърдение, Главният прокурор, сочи приложената по делото справка за съдимост, според която подсъдимият Т. е осъждан с влязла в сила на 18.09.2019г. присъда по НОХД № 761/2014г. на Специализирания наказателен съд, за извършено престъпление по чл.321, ал.2 от НК – участие в организирана престъпна група, за извършване на престъпления по чл.354а от НК, с която му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, при първоначален „общ“ режим за изтърпяване. Освен това, с влязло в сила на 05.04.2006 г. решение по НАХД № 319/2006 г., на ПРС, К.Т. бил освободен от наказателна отговорност за извършено престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, като му било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 550 лева и лишаване от правоуправление за срок от шест месеца. Тези данни характеризирали Т. като личност с висока обществена опасност, демонстриращ поведение напълно игнориращо изискването за спазване на закона.

В мотивите на въззивното решение липсвал коментар на многобройните нарушения на К.Т. по ЗДвП /справка за нарушител /водач/. Така наложеното наказание „лишаване от свобода“ в размер, близък до минималния, предвиден в чл.39, ал.1 от НК, било несъответно на извършеното деяние, съгласно чл.35, ал.3 НК и неизпълняващо предвидените в чл.36 от НК цели. В така отмерения срок това наказание било и явно несправедливо.

Очевидната липса на поправително въздействие на изтърпяните от К.Т. наказания, обуславяли необходимостта от завишена строгост на наказателната репресия, което правело разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК неприложима. Наказанието е следвало да се определи при условията на чл.54 от НК.

Неправилното приложение на чл.55, ал.1, т.1 от НК, било съществено нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.2, алт.1 от НПК и основание за възобновяване на наказателното дело по чл.422, ал.1, т.5 от НПК. Допуснатото нарушение на закона, предпоставило и налагането на явно несправедливо наказание - нарушение по смисъла на

чл.348, ал.1, т.3 от НПК, също представляващо основание за възобновяване на наказателното дело.

Главният прокурор прави искане за възобновяване на ВНОХД № 18/2021 г. на Окръжен съд-Перник, отмяна на постановеното Решение № 73/01.11.2021 г. и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

В съдебно заседание пред Софийски апелативен съд, прокурорът от САП поддържа искането по изложените в него съображения и моли то да бъде уважено. Твърди наличието на основанията за възобновяване на ВНОХД № 18/2021 г. на ОС-Перник, отмяна на постановеното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на този съд.

Осъденият К.Т., редовно призован участва в производството. Оспорва искането на Главния прокурор и моли делото да не се връща. Твърди, че вече е изтърпял наказанието си по присъдата, платил е наложената му глоба и си е взел поука. Твърди, че отново се е явил на изпит /психо/ и си е възстановил правото да управлява МПС. Имал болен родител, който трябвало да вози и на когото да помага. В последната си дума моли съда да не възобновява делото.

Софийски апелативен съд, като обсъди данните по делото и извърши проверка по изложените в искането твърдения, за да се произнесе, взе предвид следното:

Искането на Главния прокурор за възобновяване на наказателното дело е процесуално допустимо. Направено е в срока по чл.421, ал.1 от НПК. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл.419 от НПК, при посочено основание по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.3 от НПК. Постановеното въззивно решение не подлежи на касационен контрол и е влязло в сила. Разгледано по същество, в контекста на очертаната в него аргументация, искането е неоснователно.

Въз основа на внесен в Районен съд-Перник обвинителен акт срещу подсъдимия К. Б. Т., за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, е било образувано НОХД № 638/ 2020 г. по описа на този съд, което е приключило с присъда № 260007 от 05.10.2020 г., с която К. Б. Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, за което са му били наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от една година и три месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим и „глоба“ в размер на 600 лева.

К. Б. Т., на основание чл.343г, вр.чл.343б, ал.3, вр. с чл.37 ал.1, т.7 от НК е бил лишен от право да управлява МПС за срок от една година и три месеца, считано от влизане на присъдата в законна сила.

В тежест на Т. са били възложени и сторените по делото разноски.

По въззивна жалба на защитника на подсъдимия Т., е било образувано ВНОХД № 18/2021 г. по описа на Окръжен съд – Перник, приключило с решение № 73 от 01.11.2021 г., с което присъдата на РС-Перник е била изменена, като ПОС, прилагайки разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК, е намалил наложените наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“ от 1 година и 3 месеца, на 4 месеца. В останалата част,

присъдата на ПРС е потвърдена.

Решението е влязло в сила на 01.11.2021 г. и не подлежи на касационна проверка.

От приложените по делото доказателства е видно, че осъденият К. Б. Т. е изтърпял изцяло наложените му наказания. Като начало на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ е била зачетена датата 15.11.2021 г. / писмо от РП-Перник № П-235/2021 г. от 22.12.2021 г./, а за крайна дата е била зачетена 17.12.2021 г., / писмо от РП-Перник № П-235/2021 г. от 22.12.2021 г./.

Наказанието „лишаване от право да управлява МПС“, осъденият Т. е изтърпял на 26.04.2020 г., / писмо от РП-Перник № П-235/2021 г. от 23.12.2021 г./.

На първо място, от съдържанието на искането, с което е сезиран Апелативният съд, се установява, че при пълно съгласие с процесуалната дейност на предходните съдебни инстанции, оплакванията на искателя са отправени изключително срещу неправилното приложение на закона на Окръжен съд – Перник при индивидуализацията на наказанието, предвид приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, водещо, като последица, до явна несправедливост на наложеното наказание.

Настоящият състав на САС намери, че при постановяване на въззивното решение, Пернишки окръжен съд не е допуснал претендираното от Главния прокурор съществено нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 НПК, в частта относно приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, тъй като с приложението на тази разпоредба, не са нарушени нормативно установените и императивни по съдържание разпоредби на НК.

При установените от двете предходни съдебни инстанции факти по делото, които не подлежат на преоценка, въззивният съд законосъобразно е приел, че подсъдимият К. Б. Т. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.343б, ал. 3 от НК.

Действията на осъдения Т. по управление на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества представляват общоопасно престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, са изведени от задълбочения анализ на приложените по делото писмени и гласни доказателства /свидетелски показания, съдебно-химическата (токсикологична) експертиза, справка за съдимост и др./.

Пернишкият окръжен съд, прилагайки разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК, е намалил определените от районния съд наказания под предвидените в чл.343б, ал.3 от НК граници, както следва: наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири месеца и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от четири месеца, като е потвърдил определената от ПРС глоба в размер на шестстотин лева, тъй като е приел наличието на фактически обстоятелства, от които е приел, че подсъдимият заслужава по-голямо снизхождение при определяне на наказателната му санкция.

Настоящият съд споделя съображенията на окръжния, дали основание за приложение института на смекчената наказателна отговорност по чл.55, ал.1, т.1 от НК. Отмерването на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на четири месеца с постановеното му ефективно изтърпяване, обусловено от предходното осъждане на К. Б. Т.,

при отчетеното наличие на изброените смекчаващи отговорността обстоятелства, сочи за пълно съобразяване с всички значими за отговорността факти. Този извод е валиден и за определеното кумулативно предвидено наказание „лишаване от право на управление на МПС“, за което следва да се отбележи, че в най-голяма степен би способствало за оказването на възпиращ и поправителен ефект спрямо осъдения, имайки предвид и стореното зачитане на наказването по административен ред.

Във връзка с приложението на закона в тази му част, САС не се съгласява с релевираните в искането на Главния прокурор възражения, че в случая е необосновано прилагането на чл.55, ал.1, т.1 от НК, поради предходното осъждане на К. Б. Т. Вярно е, а и видно от справката за съдимост, че Т. е осъждан за престъпление по чл.321, ал.2 от НК - участие в организирана престъпна група, за извършване на престъпления по чл.354а от НК, поради което с влязла в сила на 18.09.2019 г. присъда по НОХД № 761/2014 г. на Специализирания наказателен съд, му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, при първоначален „общ“ режим за изтърпяване, но данните за съдебното минало на лицето не са пречка за обсъждане на неговата лична степен на обществена опасност в контекста на индивидуализация на наказанието му по процесното престъпление, което не се отличава с особено висока степен на обществена опасност - управление на МПС след употреба на наркотични вещества, без от това да са настъпили други вредни последици. Още повече, че разпоредбата на чл.55 от НК, предвиждаща възможност за определяне на по-леко по вид или размер наказание, с оглед постигане целите по чл.36 от НК, може да се приложи при всички състави на престъпленията – основен, квалифициран или привилегирован, стига да са налице предпоставките за това /Р.404-81-І/. Тоест касае се за конкретна преценка в зависимост от особеностите на всеки отделен случай.

В настоящият случай, за да приеме липса на нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.2, алт.1 от НПК, от страна на Пернишки окръжен съд, като въззивна инстанция, при намаляване на наложените на осъдения К. Б. Т. наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“, САС, в случая действащ като касационна инстанция, е съобразил хипотезите, в които ВКС задължително връща делото на въззивната инстанция с указания относно наказанието. В Решение № 562/19.11.2002 г. по Н.Д. № 316/2002 г., II н.о. на ВКС е направено изключително важно разграничение кога указанията на ВКС във връзка с наказанието се отнасят до нарушение на материалния закон и имат задължителен характер и кога засягат несправедливост на наказанието и не обвързват съда, на когото делото е върнато за ново разглеждане. Посочено е, че неспазването на правилата, свързани с принципа за законоустановеност на наказанието, съставлява нарушение на закона по смисъла на чл.352, ал.2 НПК (отм.), съответно чл.348, ал.2 от действащия по настоящем НПК. Според същото решение, когато съдът наруши нормативно установените и императивни по съдържание предпоставки за определяне на наказанието по вид, размер и начин на изтърпяване, макар да са довели до определяне на несправедливо наказание, нарушенията са свързани с отменителното основание “нарушение

на закона”. Такива са случаите на приложение на чл.66, ал.1 от НК по отношение на лице с предходно осъждане за тежко умишлено престъпление или случай на условно осъждане при наказание, несвързано с лишаване от свобода, определен изпитателен срок под предвидения в закона минимален размер. В тези случаи указанията на касационния състав по отстраняване на допуснатите нарушения на материалния закон са задължителни за решаващия съд, поради което и делото следва да бъде върнато.

Процесния случай обаче, не попада в тази хипотеза, защото Пернишки окръжен съд, като въззивна инстанция, се е съгласил с извода на първоинстанционният съд, че осъденият К. Б. Т. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.343б, ал.3 от НК; че вида на наложеното му наказание следва да е „лишаване от свобода“, че не е налице приложението на чл.66 от НК, поради което същото подлежи на изтърпяване при първоначален „строг“ /а не „общ“, както е написано в искането/ режим. Въззивният съд е изменил само размера на наложените наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“, като ги е намалил от 1 година и 3 месеца, на 4 месеца.

Именно против така намалените наказания, Главният прокурор възразява в депозираното искане за възобновяване на делото, твърдейки, че така наложеното наказание „лишаване от свобода“ в размер, близък до минималния, предвиден в чл.39, ал.1 от НК, било несъответно на извършеното деяние, съгласно чл.35, ал.3 от НК и неизпълняващо предвидените в чл.36 от НК цели, поради което и наложеното на осъдения К.Т. наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 /месеца/ месеца при условията на чл.55 от НК, било явно несправедливо.

Точно на тези възражения, отговорът се съдържа във второто разграничение на цитираното по-горе решение на ВКС, според което „когато обаче се касае за неправилна оценка на обстоятелствата, довели до избор на наказание, макар и в рамките на закона, но несъответстващо по вид, размер и начин на изтърпяване на изискванията, свързани с целите по чл.36 НК, се обхващат от отменителното основание по чл.352, ал.5, т. т.1 и 2 вр. с чл.352, ал.1, т.3 от НПК (отм.), респ. чл.348, ал.5, т.1 и 2 от новия НПК, т.е. за “явна несправедливост на наказанието”, поради което съображенията на касационния състав за допуснати нарушения при индивидуализацията на наказанието не могат да имат задължителен характер за съда по същество, каквато е въззивната инстанция /в този смисъл е и Решение № 450/2008 г. на III н.о./.

С оглед изложеното, изменителното въззивно решение на Пернишки окръжен съд, относно намаления срок на наложените на осъдения К.Т. наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“ не е постановено в нарушение на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, тъй като с приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, не са нарушени правилата за законоустановеност на наказанието, защото не са нарушени нормативно установени императивни по съдържание норми, поради което и не съставлява нарушение на материалния закон.

В случая, за да приложи разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК и да намали

размера на наказанията на Т. под предвидения в чл.343б, ал.3 от НК законоустановен минимум, ПОС е приел нови фактически обстоятелства, а именно, че Т. „изобщо не е бил повлиян нито физически, нито психически от употребената доза кокаин“, както и че „изобщо не е имал каквито и да било признаци за това да е бил повлиян от наркотичното вещество- държал се е съвсем адекватно, без признаци на еуфоричност или пък на умора или отпадналост“. Тези факти, съдът извлича от свидетелските показания на полицейските служители и изготвената експертиза, без да отчете, че тези обстоятелства не са съставомерни елементи на престъплението по чл.343б, ал.3 от НК.

Дори и САС да приеме, че оценъчната дейност на въззивният съд по тези фактически обстоятелства, имащи значение за индивидуализацията на наказанието, е довела до налагане на наказание, макар и в рамките на закона, но несъобразено с принципа за справедливост и с целите по чл.36 от НК /изискващо увеличаване на наказанието, в каквато насока е и искането на главния прокурор/, то тогава е налице отменителното основание на чл.354, ал.3, т.1 от НПК. Това отменително основание обаче, е допустимо само когато производството е образувано във връзка с касационна жалба или касационен протест, по реда на Глава 23 – та „Касационно производство“, в каквато насока е и цитираната от Главния прокурор съдебна практика. Това е така, защото при отмяната по чл.354, ал.3, т.1 от НПК, касационната инстанция не е съгласна с оценката на фактическите положения, касаещи определянето на наказанието, при хипотезата на занижено наказание, но доколкото тя не е инстанция по фактите, не би могла да подмени вътрешното убеждение на решаващия съд.

Отменителното основание на чл.354, ал.3, т.1 от НПК е недопустимо по реда на Глава 33-та „Възобновяване на наказателни дела“, защото не е посочено като основание за възобновяване по чл.422, ал.1 от НПК.

По изложените съображения и в обхвата на предоставените му правомощия, настоящият състав не констатира наличие на основания по чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.3 от НПК, предполагащи отмяна на атакувания от Главния прокурор и влязъл в сила съдебен акт, при условията на чл.425, ал.1, т.1 от НПК. Предвид на това, искането му за възобновяване на приключилото наказателно производство следва да бъде оставено без уважение.

Извън изложеното по-горе, по отношение на твърдяната явна несправедливост на наложеното наказание „лишаване от свобода“, предвид намаления срок на ефективното му изтърпяване от 1 година и 3 месеца, на 4 месеца, следва да се отбележи, че във връзка с индивидуализацията на наказанията въззивният съд е съпоставил смекчаващите и отегчаващи обстоятелства, като е коментирал фактически констатации, които е отнесъл към конкретната степен на обществена опасност на деянието и дееца. Пернишки окръжен съд не е подминал и отчетеното от Пернишки районен съд коректно процесуално поведение на К.Т., който е съдействал на разследването, дал е обяснения, улеснили разкриването на обективната истина.

Софийски апелативен съд намира, че определените от Пернишки окръжен съд наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“ на четири месеца, при приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК не са явно несправедливи, поради което не е налице и нарушение по чл.348, ал.1, т.3 от НПК.

Въззивният съд е приел, че деянието не се отличава с висока степен на обществена опасност, както и е счел, че независимо от съдебното минало на дееца, той не е личност с висока обществена опасност. Приел е превес на смекчаващите обстоятелства и е намалил наложените на Т. наказания „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“, под законоустановения минимум на санкцията по чл.343б, ал.3 НК, на 4 месеца и за двете наказания, посредством приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, който, в случая, е налице. САС споделя извода на Пернишки окръжен съд, че освен добросъвестното процесуално поведение на подсъдимия, изразено и пред двете предходни съдебни инстанции, при преценката на втората предпоставка по чл.55 НК, не е било подценено и обстоятелството, че поведението на осъдения Т. по никакъв начин не е показвало той да е бил повлиян нито физически, нито психически от приетото наркотично вещество. В тази връзка е и установената съдебна практика, че когато водачът е осъществил състава на чл.343б, ал.3 от НК, макар и да не е бил повлиян от употребата на забранените вещества, съставомерността на деянието не отпада, тъй като наличието или липсата на повлияване на водача, респективно, степента на повлияване, не са съставомерни елементи, а единствено биха имали значение при преценката на степента на обществена опасност на извършеното деяние. Поради това, обремененото съдебно минало на дееца, макар и да има характер на самостоятелно отегчаващо отговорността му обстоятелство, което не е било коментирано от въззивния съд, като такова, липсата на данни по делото, установяващи осъдения Т. като лице, системно употребяващо наркотични вещества, сочи на извод, че процесния случай е инцидентен в живота му. На самостоятелно основание, това е смекчаващо обстоятелство със значителна тежест, което правилно Пернишки окръжен съд е взел предвид при индивидуализацията на наказателната отговорност на осъдения К. Б. Т.. Съображенията на ПОС, дали основание за приложение института на смекчената наказателна отговорност по чл.55, ал.1, т.1 НК и намаляване на наказанията „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“ от 1 година и 3 месеца, на 4 месеца и за двете наказания с постановеното ефективно изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, обусловено от предходното осъждане на Т., както и потвърждаване на наказанието глоба в размер на 600 лева, определен от първата инстанция, са справедливо определени и съответни на визираните в чл.36 от НК цели.

И накрая, но не на последно място, във връзка с направеното от Главния прокурор искане за възобновяване на производството по ВНОХД № 18/2021 г. на Окръжен съд – Перник и най-вече с оглед гореизложените доводи, САС намира за необходимо да сподели и следното съображение. Възобновяването на наказателни дела по реда на Глава тридесет и трета от НПК е единствения извънреден способ за проверка на влезли в сила актове сред посочените в чл.419, ал.1 от НПК. На него при наличието на обстоятелствата,

визирани в самите основания за възобновяване, които внасят съмнение за законността, правилността и справедливостта на влезлите в сила съдебни актове, се възлага да възстанови производството, за да възтържествува законността и справедливостта. Наред с това следва да се държи сметка за стабилността на съдебния акт и непререшимостта на въпросите решени с него. Едно от основанията за възобновяване, визирано в чл.422, ал.1 т.5 от НПК е при допуснати съществени нарушения по чл.348, ал.1 т.1-3 от НПК. Особеното тук е, че законодателят е обвързал нарушенията, обуславящи и трите касационни основания по чл.348, ал.1 от НПК с изискването за тяхната същественост и това е в унисон с особеностите, характеризиращи производството и разграничаващи го от редовния касационен контрол. В теорията и практиката се приема, че като "съществено" може да се определи това нарушение, което ако не е било допуснато съдът по всяка вероятност би достигнал до други правни изводи, резултатът от разглеждането на делото би бил друг и то се е отразило върху правилността на съдебния акт. Независимо от това, преценката за установяване на степента на същественост е конкретна, с оглед особеностите на конкретния казус.

По отношение размера на другите две наказания - глоба и лишаване от право да управлява МПС, Главният прокурор не е направил възражения, поради което настоящият съд споделя становището на въззивния съд, че така определените наказания в най-пълна степен са съдействали за поправяне и превъзпитание на подсъдимия, както и за постигане целите на генералната превенция по чл. 36 НК.

Предвид изложеното, искането на Главния прокурор за възобновяване на ВНОХД № 18/2021 г. на Окръжен съд – Перник следва да бъде оставено без уважение, като неоснователно.

Водим от горното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Главния прокурор на Република България за възобновяване на ВНОХД № 18/2021 г. на Окръжен съд – Перник.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____